

Áhítat – 2021. 03. 10.

Ha ismernétek engem, ismernétek az én Atyámat is: mostantól fogva ismeritek őt, és látjátok őt. Fülöp így szólt hozzá: „Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk!” Jézus erre ezt mondta: „Annyi deje veletek vagyok, és nem ismertél meg engem Fülöp? Aki engem lát, látja az Atyát. Hogyan mondhatod te: Mutasd meg nekünk az Atyát? Talán nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van? Azokat a beszédeket, amelyeket én mondok nektek, nem önmagamtól mondom; az Atya pedig bennem lakozva viszi végbe az ő cselekedeteit. Higgyetek nékem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van; ha pedig másért nem, magukért a cselekedetekért higgyetek.” (János 14:7-11)

A sokvallású görög világ gyermeke, Fülöp, az Istent-látás vágyát hordozza a lelkében. A görög ember azt várja, hogy mutasson már neki végre valaki legalább egy halványan kirajzolódó képet a szent rítusok homályából: lássad hát, ez az Isten. Bizonyos keresztyén kegyességi formációkban ma is az igaz hit mércéjét jelentik az Isten direkt beavatkozásait, napi csodálatos Isten-látásait elősoroló úgynevezett bizonyágtételek. Ezekben az „Isten-tapasztalásokban” Isten többnyire mindig csodálatosan kiségit, megvéd, előnyhöz juttat, fizetést emeltet, hatályon kívül helyez az érdekebben fizikai törvényszerűségeket, jövendelmézőbbé teszi a vállalkozásomat, kitalálja és teljesíti a kívánságaimat, kivételező gesztusokat tesz velem, mert én hívő vagyok, másokkal szemben, akik nem, tehát kevesebbre érdemesek. Ezek nem Isten-látások, ugyanis a Biblia bizonyágtételében – ilyen Isten nincsen. Ezek egy felekezetspecifikus vallásos fantázia kivetítései.

„Istent soha senki nem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.” – mondja az Evangélium (János 1:18) „Meg fogjuk őt látni, amilyen valójában” – biztat János apostol. (1János 3:2) „Aki engem lát, látja az Atyát” – mondja itt Jézus az Atyát látni akaró tanítványának. Mindez pedig az egész Evangélium szívet tanítja meg nekünk: Isten olyan, amilyenek Jézus Krisztus jelenti ki a maga életében, halálában és feltámadásában. Krisztus pedig olyan, amilyenek Isten jelenti ki, amikor Őt egyszülött Fiának, a Testté Lett Igének nevezi. Az Atyának és Krisztusnak az egységét pedig két dolog közli velünk: Jézus beszéde és tettei. Szavai és cselekedete együtt az Ige, azaz Ő Maga. Jézusnak ez az egysége először a mi emberi tapasztalásunkat túlhaladó titok; nem tudjuk emberi fogalmainkkal kifejezni. Többet értünk meg belőle, ha elfogadjuk, hogy Jézus nem magától szól, hanem az Atya akaratát nyilatkoztatja ki, és minden cselekedete egyenlő az Atya cselekedetével. Ennek az elfogadása tőlünk hitet követel: beszédét és cselekedeteit Isten beszédének, kijelentett igéjének, és tetteit Isten cselekedeteinek fogadjuk el.

Jézus szenvedéseiben, halálában és feltámadásában könnyebb volt az övéinek először szerencsétlen és tragikus emberi folyamatokat látni; a feltámadás tényéből könnyebb volt „üres asszonyi fecsegést” kihallani, mint azonnal megérteni, hogy hatalmasan cselekedett velük az Isten. Tamás inkább a halott Krisztust kereste először, hogy aztán megnyíljon a szeme és a hite Isten megváltó cselekedetére, és kiszakadjon a szívéből a hit meggyőződése a feltámadott Jézus láttán: „Én Uram, és én Istenem!” A Krisztus-hit mindig ott csírázott ki egy emberszívben, amikor Jézus szavára és cselekedetére az örökkévaló Isten hatalmas jelenlétét tapasztalta meg az ember, hogy attól kezdve Isten minden ígéretét Jézus szavában és cselekedetében keresse. Ahogyan Pál apostol a Krisztus szeretetét látja az Atya színe előtti meghajlásban: „Ezért meghajtom térdemet az Atya előtt... adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint... hogy megismerjétek Krisztusnak minden ismeretet meghaladó szeretetét, hogy teljességre jussatok, az Isten mindent átfogó teljességéig.” (Efézus 3:14-21)

Legyen imánk és énekünk:

*Urunk, Jézus, fordulj hozzánk, Szent Lelkedet ma töltsd ki ránk,
Kegyelmekkel minket segélj, Az egy Igazságra vezérlj!*

*Nyisd meg szánkat hál'adásra, Készítsd szívünk buzgóságra,
Hitünk s értelmünk neveljed, Neved velünk ismertessed.*

*Míglen éneklünk mennyégben: Szent, szent, szent az erős Isten,
És színről-színre láthatunk, A fényességben vígadunk.*

*Dicsőség Atya Istennek, Fiúnak és Szentléleknek:
A dicső Szentháromságnak Mindenek áldást mondjanak!*